EUCPN
EUROPEAN CRIME PREVENTION NETWORK

MYTHBUSTER:

BETEKENT CRIMINALITEIT VOORKOMEN CRIMINALITEIT VERPLAATSEN?

Waarom zou je anti-inbraakmaatregelen implementeren als inbrekers hun activiteiten daardoor gewoon naar een ander nabijgelegen gebied verplaatsen? Soms wordt gedacht dat het implementeren van preventieve interventies, zoals CCTV-camera's, er simpelweg voor zal zorgen dat daders hun activiteiten naar andere locaties zullen verplaatsen, hun methodes zullen veranderen of nieuwe doelwitten zullen vinden. Toch is dit slechts een van de mogelijke resultaten die een interventie teweeg kan brengen. In de praktijk wordt verplaatsing van criminaliteit vaak overtroffendoor twee andere resultaten: het stoppen van criminaliteit en de verspreiding van de voordelen van criminaliteitspreventie. [1]

VERPLAATSING VAN CRIMINALITEIT - EERDER UITZONDERING DAN REGEL

Verplaatsing van criminaliteit (ook bekend als het waterbedeffect of spill-over effect) is de verplaatsing van criminaliteit van een bepaalde plaats, tijd, doelwit, methode of dader naar een andere, als gevolg van een preventiemaatregel. Verplaatsing doet zich voor wanneer een anti-inbraakinterventie daders dwingt om hun methodes te veranderen van inbraak naar gewapende overval; of om hun doelwitten te veranderen door te verhuizen naar een nabijgelegen buitenwijk waar de interventie niet is geïmplementeerd. Verplaatsing is gebaseerd op het idee dat situationele criminaliteitspreventie weliswaar de mogelijkheden voor criminaliteit vermindert, maar niet de motivatie van daders aanpakt (bijvoorbeeld dat een inbreker misschien inbreekt om een onderliggende drugsverslaving te financieren). Daarom werd lange tijd aangenomen dat situationele preventie er alleen maar voor zorgt dat daders hun activiteiten verplaatsen naar nabijgelegen locaties om hun overtredingen voort te zetten. [2]

Deze veronderstelling wordt versterkt door de verschillende soorten verplaatsing die kunnen worden onderscheiden. Ten eerste betekent *temporele verplaatsing dat* het tijdstip van een overtreding verandert. Een gauwdief zal bijvoorbeeld wachten tot een politiepatrouille is afgelopen voordat hij actie onderneemt. Ten tweede betekent *doelverplaatsing* dat daders een ander doelwit kiezen. Een anti-gauwdiefstalcampagne gelanceerd door universiteiten kan ervoor zorgen dat gauwdieven zich meer gaan richten op ouderen in plaats van studenten. Ten derde betekent *ruimtelijke verplaatsing* dat daders een andere locatie kiezen. Een interventie tegen gauwdiefstal in een treinstation kan gauwdieven dwingen hun misdrijven te verplaatsen naar een andere geschikte locatie, zoals een druk busstation of een nabijgelegen winkelstraat. Ten vierde verwijst *tactische verplaatsing* naar een situatie waarin daders hun gebruikelijke methoden veranderen. Door een interventie tegen gauwdiefstal kunnen daders hun technieken veranderen en afleidingstechnieken toepassen in plaats van onoplettende slachtoffers discreet te beroven. Tot slot betekent misdrijf*verplaatsing* een verandering in het type misdrijf. Politiepatrouilles op drukke plaatsen kunnen gauwdieven dwingen hun aanpak te veranderen en over te stappen op winkeldiefstal. [3]

Deze verschillende soorten verplaatsing maken het moeilijk om mogelijke verschuivingen in criminaliteit nauwkeurig te detecteren. Verplaatsing is divers, subtiel en inconsistent, omdat daders veel alternatieven hebben om uit te kiezen. Bovendien kunnen sommige tactische veranderingen klein zijn en denken en handelen niet alle daders hetzelfde. Om het voorbeeld voort te zetten: als gauwdieven hun inspanningen ergens anders op richten, kan deze nieuwe methode, dit nieuwe doelwit of het gebied van de verplaatste criminaliteit buiten het district of aandachtsgebied van de verantwoordelijke politieafdeling vallen. [4]

Er is echter steeds meer bewijs dat aantoont dat verplaatsing van criminaliteit geen veelvoorkomend verschijnsel is. Als het voorkomt, is het vaak een geval van 'onschadelijke' verplaatsing van criminaliteit. Een politiepatrouille om gauwdiefstal in een druk treinstation te voorkomen, kan er bijvoorbeeld toe leiden dat een klein aantal gauwdieven zijn activiteiten verplaatst. Diezelfde patrouille kan echter ook leiden tot een afname van andere fenomenen zoals geweld, vandalisme of straatintimidatie. Dit betekent dat het verplaatsingseffect gering is in vergelijking met de aanvullende verbeteringen die door die patrouille worden teweeggebracht. [5]

Schadelijke verplaatsing van criminaliteit

In plaats van dat een interventie (onverwachte) verbeteringen teweegbrengt, is het ook mogelijk dat het positieve resultaat van een interventie teniet wordt gedaan door de negatieve effecten ervan. Dit zou het geval zijn wanneer preventie-initiatieven in winkels wel winkeldiefstal tegengaan, maar tegelijkertijd leiden tot meer inbraken in winkels of een toename van berovingen op leveringstransporten. Toch blijft het moeilijk om mogelijke schadelijke verplaatsingseffecten te meten en als ze worden waargenomen, zijn de resultaten vaak niet eenduidig.[6] Daarom is het belangrijk om preventieprojecten effectief en consistent te evalueren. Dit vergemakkelijkt vroegtijdige opsporing en biedt de kans om initiatieven aan te passen en te verbeteren.[7]

Verplaatsing komt niet zo vaak voor als gewoonlijk wordt gedacht, deels omdat bepaalde soorten criminaliteit gekoppeld zijn aan bepaalde ruimtes, ook wel hotspots genoemd.[8] Hotspots zijn locaties (bijv. een cluster van straten of een druk plein) waar criminaliteit zich gedurende langere tijd concentreert. De aanwezigheid van criminaliteit op deze locaties is te wijten aan de vele gelegenheden voor overtredingen die zowel in de tijd als in de ruimte samenkomen. In tegenstelling tot wat verplaatsing suggereert, betekent het wegnemen van deze mogelijkheden niet automatisch dat daders hun activiteiten zullen verplaatsen.[9]

Ten eerste moet criminaliteit inelastisch zijn, wil er sprake zijn van verplaatsing. Dit betekent dat, ongeacht de preventie-inspanningen, een winkeldief routinematig een bepaald aantal artikelen zal stelen van een bepaald aantal winkels. Dit houdt in dat winkelbeveiliging of het aanbrengen van elektronische labels op artikelen zou een winkeldief dwingen om uit te wijken naar een winkel die deze interventies niet toepast. Veel crimineel gedrag is echter elastisch en variabel. Het wordt beïnvloed door een gelegenheid (bijv. een waardevol maar gemakkelijk te stelen artikel zonder elektronisch label) die zich op het juiste moment voordoet (bijv. in een drukke winkel met onoplettende medewerkers). Als deze vakjes niet worden aangevinkt, zal een gelegenheidsdief misschien niet eens overwegen om te stelen. [10]

Ten tweede verwacht verplaatsing een zekere mate van mobiliteit van daders in termen van plaats, tijd en methode. Maar niet alle daders hebben een hoge mate van mobiliteit. Het is niet eenvoudig voor een inbreker om van locatie te veranderen wanneer de buurt waar hij woont maatregelen toepast om doelen te beveiligen, zoals deur- en raamsloten of afsluiting van steegjes.[11] Het veranderen van locatie zorgt voor nieuwe uitdagingen en vereist meer voorbereiding door nieuw vervoer te vinden of extra tijd te besteden aan het verkennen van een nieuw gebied. Dit alles vergt van daders een mate van vastberadenheid die niet automatisch aanwezig is. [12]

Stellen dat er geen verplaatsing kan plaatsvinden, zou te simplistisch zijn. Er zijn echter twee andere resultaten die vaak het effect van verplaatsing overtreffen, namelijk het stoppen van criminaliteit en de verspreiding van de voordelen van criminaliteitspreventie.

HET STOPPEN VAN CRIMINALITEIT

Het eerste potentiële resultaat van het tegengaan van verplaatsing van criminaliteit is het stoppen van criminaliteit. Door daders een gemakkelijk doelwit te ontzeggen, wordt verwacht dat veel van hen het opgeven in plaats van een 'vervangend' slachtoffer, doelwit of methode te vinden. Er zijn verschillende verklaringen die dit idee ondersteunen.

Ten eerste is een groot deel van de criminaliteit gekoppeld aan hotspots in een stad, zoals een industriegebied dat na sluitingstijd verlaten is. Het implementeren van situationele preventiemaatregelen, zoals het omheinen van het terrein of het installeren van hoogwaardige sloten en automatische verlichting, zal de mogelijkheden voor criminaliteit verminderen, doordat het voor dieven moeilijker en dus minder aantrekkelijk wordt om toe te slaan. [13]

Naast het vinden van een succesvolle opportuniteit, moeten daders ook gedetailleerde kennis hebben van de gebieden die ze regelmatig bezoeken tijdens hun activiteiten. Dieven moeten weten op welke gebouwen ze zich moeten richten, welke veiligheidsmaatregelen ze moeten vermijden en hoe ze snel het gebied in en uit kunnen gaan. Wanneer geschikte doelwitten binnen hun voorkeurslocatie minder worden, is het daarom waarschijnlijker dat de criminaliteit stopt dan dat ze verplaatst wordt naar een minder bekend gebied. [14]

Tot slot houden bepaalde daders rekening met de risico's en inspanningen die het kost om de beloning te behalen. Als er preventieve actie wordt ondernomen om het risico en de inspanningen te maximaliseren, bijvoorbeeld door het terrein te beveiligen, beginnen de risico's om gepakt te worden op te wegen tegen de mogelijke beloningen van het misdrijf. Dit kan ertoe leiden dat een dader zijn plannen laat varen in plaats van zijn activiteiten te verplaatsen. [15]

DE VERSPREIDING VAN DE VOORDELEN VAN CRIMINALITEITSPREVENTIE

Een tweede opmerkelijk resultaat is de verspreiding van de voordelen van criminaliteitspreventie naar nabijgelegen gebieden die niet doelbewust worden aangepakt.[16] Deze verspreiding van voordelen (ook wel het bonus-, meelift- of vermenigvuldigingseffect genoemd) treedt op wanneer de gunstige invloed van een interventie zich verder verspreidt dan de plaatsen, personen of soorten misdrijven die direct worden aangepakt. Eenvoudig gezegd, de positieve effecten van een interventie reiken verder dan het oorspronkelijke doel van de interventie. Bovendien wordt deze positieve verspreiding bereikt zonder dat er extra middelen voor nodig zijn. In de praktijk zou dit betekenen dat een effectief woninginbraakinitiatief in één wijk ook leidt tot minder inbraken in omliggende wijken. [17]

Net als bij verplaatsing, vindt de verspreiding van voordelen op verschillende manieren plaats. Bijvoorbeeld, strategieën om doelwitten te beveiligen (bijv. beveiligingslabels of bewaarboxen voor dure voorwerpen) in bepaalde winkels kunnen ook winkeldiefstal in andere winkels zonder dergelijke strategieën verminderen. Bovendien kunnen deze strategieën ervoor zorgen dat winkeldieven andere winkels (bijvoorbeeld tweedehandswinkels of benzinestations) helemaal mijden. Een andere optie is dat dergelijke interventies ook andere soorten criminaliteit verminderen, zoals diefstal van lading. Tot slot zou het kunnen dat winkeldieven, zelfs als de beveiligingslabels niet werken, toch behoedzamer zullen zijn voordat ze overgaan tot diefstal. [18]

Micro- vs. macrogebieden

Verspreidingseffecten zijn net zo moeilijk te meten als verplaatsingseffecten. Toch ligt de focus bij het onderzoeken van deze effecten vooral op een direct effect binnen microgebieden (naburige straten of buitenwijken), in plaats van op een effect op afstand (naar naburige regio's of landen).[19] Dit komt omdat situationele criminaliteitspreventie zich vooral richt op specifieke soorten criminaliteit binnen specifieke microgebieden. Het probeert inbraken in buurten te voorkomen door opportuniteiten voor dieven te identificeren en te verminderen, bijvoorbeeld door kleine steegjes af te sluiten.[20] Verplaatsing van criminaliteit en de verspreiding van voordelen kunnen zich echter ook voordoen in meso- en macrogebieden, zoals het geval is bij georganiseerde misdaad.

Georganiseerde misdaadgroepen hebben veel meer ervaring, kennis en middelen dan de gelegenheidsdader. Ze hebben toegang tot een uitgebreid (internationaal) netwerk dat hen helpt om situationele inspanningen voor criminaliteitspreventie te omzeilen. Mensenhandelaars zullen bijvoorbeeld eerder alternatieven vinden en de criminaliteit verplaatsen naar een andere regio of zelfs een ander land, omdat in hun geval veel meer middelen, mensen en geld op het spel staan. [21]

Het is belangrijk om te erkennen dat wat werkt in microgebieden misschien niet werkt in macrogebieden en vice versa, vooral met betrekking tot situationele criminaliteitspreventie die zich richt op het verminderen van de mogelijkheden voor criminaliteit die door specifieke gebieden worden gecreëerd. We moeten daarom vaststellen wat werkt, voor welk type criminaliteit en in welk type gebied, door op bewijs gebaseerde praktijken te implementeren en de resultaten daarvan te evalueren. [22]

Het is duidelijk dat een vermindering van criminaliteit een waarschijnlijker resultaat is dan een verplaatsing van criminaliteit. Maar hoe kunnen we het verspreidingseffect doelbewust versterken om de verspreiding van positieve effecten naar andere gebieden te vergroten?

Ten eerste kunnen beleidsmakers en uitvoerders het verspreidingseffect zelf opzettelijk stimuleren. Eén methode om dit te doen is door grootschalige publiciteit te geven aan lokale initiatieven voor criminaliteitspreventie. Wanneer nieuwe beveiligingscamera's worden geplaatst op specifieke locaties, zoals parkeerplaatsen of openbare pleinen, kan de gemeente deze actie promoten zonder specifiek alle beoogde locaties te noemen. Dit laat dader geloven dat de interventie op grotere schaal wordt toegepast dan ze aanvankelijk dachten. Ook door het tijdstip van dergelijke initiatieven niet specifiek te noemen, krijgen daders de indruk dat het toezicht eerder zal beginnen of langer zal duren dan in werkelijkheid het geval is. Dit alles creëert een vals, maar grotere dreiging van gepakt worden risico op. [23]

Een tweede methode bestaat uit het introduceren van meer flexibiliteit en variatie in interventies voor criminaliteitspreventie. Initiatieven zouden continu en willekeurig moeten zijn in plaats van gelijkmatig verdeeld binnen hetzelfde terugkerende gebied. Een grotere variatie creëert meer onzekerheid over het werkelijke risico om daders aan te houden. Dat wil zeggen, in plaats van wekelijks een politiepatrouille te organiseren in dezelfde straat op hetzelfde tijdstip, zouden deze patrouilles gericht kunnen worden op verschillende locaties op willekeurig vastgestelde dagen. Deze variabiliteit verhoogt het risico om gepakt te worden. [24]

Het ligt gecompliceerder bij vaste interventies voor criminaliteitspreventie, zoals beveiligingscamera's of gespecialiseerde raam- en deursloten. Deze zijn statisch en kunnen niet gemakkelijk van tijd tot tijd of van plaats tot plaats worden veranderd. Er kan onzekerheid worden gecreëerd door meer algemene communicatie te gebruiken. In plaats van reclame te maken voor beveiligingscamera's of alarmsystemen op een specifiek gebouw, zou een preventief CCTV-label kunnen worden opgehangen bij de ingang van een industrieterrein om verwarring te zaaien en een safety-in-numbers-effect te creëren. [25]

CONCLUSIE

Het zou onterecht zijn om de mogelijkheid van verplaatsing van criminaliteit volledig te verwerpen. De mogelijke verschijningsvormen ervan zijn zo divers dat het moeilijk wordt om het fenomeen in al zijn mogelijke aspecten volledig te onderzoeken. Toch kan worden gesteld dat het stoppen van criminaliteit en de verspreiding van de voordelen van criminaliteitspreventie over het algemeen zwaarder doorwegen dan het negatieve effect van verplaatsing van criminaliteit. Als gevolg hiervan is het uiteindelijke resultaat van een doeltreffende situationele criminaliteitspreventie een algemene vermindering van de criminaliteit. Ten eerste, door de mogelijkheden voor criminaliteit te verminderen, worden de risico's en de inspanningen te disproportioneel in vergelijking met de mogelijke beloningen, waardoor het voor daders gemakkelijker wordt om te stoppen met het plegen van criminaliteit in plaats van meer inspanningen te leveren om criminaliteit te verplaatsen. Ten tweede creëert de verspreiding van voordelen een situatie waarin de positieve effecten van een preventie-initiatief worden verspreid over naburige gebieden. Het verspreidingseffect kan bovendien opzettelijk worden versterkt door preventie-initiatieven te promoten. Dit kan ertoe leiden dat daders de timing, locatie en intensiteit van interventies overschatten en een groter risico op aanhouding ontstaat.

Eindnoten

1 Steven Lab, *Criminaliteitspreventie: Approaches, Practices, and Evaluations*, 7e editie, Londen: Routledge, 2016, 106.

2 Rob T. Guerette en Kate Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, *Criminologie* 47 (2009), 1333. Lab, *Criminaliteitspreventie: Benaderingen, praktijken en evaluaties*, 106. René B.P. Hesseling, Verdringing: Een overzicht van de empirische literatuur, *Criminaliteitspreventiestudies* 3 (1994), 198. Rob T. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, Verenigde Staten: Center for Problem-Oriented Policing, 2009, 3.

3 Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1333. Lab, *Criminaliteitspreventie: Benaderingen, praktijken en evaluaties*, 106. Elizabeth Rowe e.a., Georganiseerde misdaad en corruptie in de publieke sector: A Crime Sripts Analysis of Tactical Displacement Risks, *Trends & Issues in Crime and Criminal Justice* 444 (2013), 1. David Weisburd et al., Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 3. Hesseling, Verdringing: Een overzicht van de empirische literatuur, 198. Matthijs F. J. Vijlbrief, Op zoek naar verdringingseffecten: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, *Trends in Georganiseerde Criminaliteit* 15 (2012), 199. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3.

4 Anthony A Braga, David Weisburd, and Brandon Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 15-7. Weisburd et al., Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, 3. Hesseling, Verdringing: Een overzicht van de empirische literatuur, 199. Cody W. Telep e.a., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, *Journal of Experimental Criminology* 10 (2014), 516-7. Vijlbrief, Op zoek naar verdringingseffecten: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, 209-11.

5 Shane D. Johnson, Rob T. Guerette en Kate Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, *Journal of Experimental Criminology* 10:4 (2014), 567. Hesseling, Verdringing: Een overzicht van de empirische literatuur, 219. Vijlbrief, Op zoek naar verdringingseffecten: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, 201. Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335. Weisburd et al., Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, 3. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3-4.

6 Kate Bowers e.a., Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 4-5. Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1334-5. Robert Barr en Ken Pease, Crime Placement, Displacement and Deflection, *Criminaliteit en Justitie* 12 (1990), 289.

7 Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie, Evaluatie van initiatieven inzake criminaliteitspreventie, Toolbox-reeks nr. 3, Brussel: EUCPN, 2013. Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie, Evaluatie van initiatieven inzake criminaliteitspreventie: De beginselen van evaluatie, Thematisch document nr. 5, Brussel: EUCPN, 2013.

8 Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 567. National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communitites*, Washington, DC: The National Academy Press, 2018, 330.

9 Anthony A. Braga, Martin A. Andresen, en Brian A. Lawton, The Law of Crime Concentration at Places, *Journal of Quantitative Criminology* 33 (2017). Anthony A. Braga e.a., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 3. Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 567. National Academies of Sciences, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communitites*, 330.

10 Lab, *Criminaliteitspreventie: Benaderingen, praktijken en evaluaties*, 108-9.

11 European Crime Prevention Network, What Works to Prevent Domestic Burglary, Brussel: EUCPN, 2021, 4.

12 Lab, *Criminaliteitspreventie: Benaderingen, praktijken en evaluaties*, 108-9. Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335-6. Anthony Braga, Andrew Papachristos en David Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 8:1 (2012), 30.

13 Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: Wat we weten, wat we niet weten en wat het betekent voor misdaadbestrijding, 552-4. Anthony A. Braga, Protocol: Systematic Review of the Effects of Hot Spots Policing on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 1:1 (2005), 2-3. Braga e.a., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, 2. Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie, What Works to Prevent Domestic Burglary?

14 Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: Wat we weten, wat we niet weten en wat het betekent voor misdaadbestrijding, 552-3. Guerette en Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1336. Braga, protocol: Systematisch onderzoek naar de effecten van hotspots op criminaliteit, 2-3.

15 Karen

Clarke Bullock, Ronald V. en Nick Tilley, *Situationele preventie van georganiseerde misdaad*, Portland: Willan Publishing, 2010, 1-2.

16 Ronald Clarke en David Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, *Criminaliteitspreventiestudies* 2 (1994), 168-9. Kate Bowers, Shane Johnson en Rob T. Guerette, Protocol: Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 5:1 (2009), 1334. Braga, Weisburd en Turchan, Effecten van gerichte afschrikkingsstrategieën op criminaliteit: A Systematic Review, 2. Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 550. National Academies of Sciences, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communitites*, 330. Telep e.a., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: Een systematisch overzicht, 516. Lab, *Criminaliteitspreventie: Benaderingen, praktijken en evaluaties*, 112. Braga, Papachristos, en Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, 31.

17 Clarke en Weisburd, Verspreiding van de voordelen van misdaadbeheersing: Observations on the Reverse of Displacement, 168-9. Bowers, Johnson en Guerette, Protocol: Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, 1334. Guerette, *Analyse van verplaatsing en verspreiding van criminaliteit*, 4.

18 Guerette, *Analyse van verplaatsing en verspreiding van criminaliteit*, 4.

19 Johnson, Guerette en Bowers, Criminaliteitsverplaatsing: Wat we weten, wat we niet weten en wat het betekent voor misdaadbestrijding, 550. Telep e.a., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: Een systematisch overzicht, 517.

20 Auzeen Shariati en Rob Guerette, Situationele criminaliteitspreventie, *Preventie van misdaad en geweld2017*, 2. Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie, Wat werkt om woninginbraak te voorkomen?

21 Vijlbrief, Op zoek naar verdringingseffecten: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, 209-11. Telep e.a., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: Een systematisch overzicht, 541. ibid., 544.

22 Patricia Brantingham, Paul J. Brantingham en Wendy Taylor, Situational Crime Prevention as a Key Component in Embedded Crime Prevention, *Canadian Journal of Criminology & Criminal Justice* 47 (2005), 287.

23 Nick Tilley, Seven Misconceptions of Situational Crime Prevention, *Handbook of Crime Prevention and Community SafetyRoutledge*, 2005, 53. Telep e.a., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: Een systematisch overzicht, 542. Clarke en Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, 174-7. Ronald V. Clarke, *Situationele misdaadpreventie*: Criminal Justice Press Monsey, NY, 1997, 33.

24 Clarke en Weisburd, Verspreiding van de voordelen van misdaadbestrijding: Observations on the Reverse of Displacement, 174.

25 Ibid.

Citeren

EUCPN (2022). Does crime prevented mean crime displaced?. Brussels: EUCPN.

Wettelijke kennisgeving

De inhoud van deze publicatie geeft niet noodzakelijkerwijs de officiële mening weer van een EU-lidstaat of een agentschap of instelling van de Europese Unie of de Europese Gemeenschappen.

Auteurs/redacteuren

Sarah Bosman, onderzoeksmedewerker, Secretariaat EUCPN.

Onderdeel van het project 'EUCPN Secretariat', juni 2022, Brussel

Met financiële steun van het Fonds voor interne veiligheid van de Europese Unie - Politie

Contact: **www.eucpn.org**